

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/26/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6711010086
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alojz Palaj
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2014:6711010086.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Alojza Palaja a sudcov JUDr. Jozefa Ryanta a JUDr. Slavoj Sendeckého, na verejnom zasadnutí dňa 19. marca 2014, prejednal odvolanie obžalovaného R. T., proti rozsudku Okresného súdu Zvolen zo 16.10.2013 sp.zn. 4T 17/2011 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného R. T. **z a m i e t a.**

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom uznal obžalovaného R. T. za vinného z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. a z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 29.04.2009 v čase okolo 18.30 hod. v priestoroch autobusovej stanice Zvolen, okres Zvolen, bez predchádzajúcej príčiny fyzicky napadol M. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom N., A. XX tým spôsobom, že ho udrel do oblasti tváre, na čo mu začala tiecť krv z nosa a následne na to ho priateľka R. T. udrela päťou do hlavy, čím týmto svojím konaním spôsobil poškodenému M. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom N., A. XX, dislokovanú zlomeninu nosových kostí s dobou liečenia v trvaní 21 dní a PN v trvaní 14 dní.

Za to bol odsúdený podľa § 323 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 37 písm. h), m) Tr. zák., § 38 ods. 2,4 Tr. zák., § 41 ods. 1, § 42 ods. 1 Tr. zák., § 49 ods. 2 a § 46 Tr. zák. na úhrnný a súhrnný trest odňatia slobody vo výmere tridsať mesiacov a pre výkon tohto trestu ho zaradil podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Zároveň podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušil výrok o treste z rozsudku Okresného súdu Zvolen z 29.02.2012 sp.zn. 3 T 138/2011 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Banská Bystrica z 25.07.2012 sp.zn. 4To 62/2012.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. uložil obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenej Všeobecnej zdravotnej poisťovni, a.s. Bratislava, škodu v sume 30,15 Eur.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa podal obžalovaný odvolanie už do zápisnice o hlavnom pojednávaní po vyhlásení rozsudku, teda v zákonnej lehote a potom prostredníctvom obhajkyne písomne odôvodnil svoje odvolanie. Týmto odvolaním sa domáhal zrušenia napadnutého rozsudku a oslobodenia spod obžaloby, pretože predmetného skutku sa nedopustil. Poukázal na dôkazy vykonané na hlavnom pojednávaní, keď aj podľa znalcov z odboru zdravotníctva O.. B. vzhľadom na viacpočetné pomliaždeniny tváre v teoretickej rovine pripísal útoku priateľky obžalovaného a nie obžalovaného. Sám poškodený už na pojednávaní 12.10.2012 uviedol, že nevylučuje, že v tom čase ho mohla napadnúť aj svedkyňa B., teda priateľka obžalovaného. Obžalovaný nepopieral, že nebol na mieste činu v čase spáchania skutku, poprel však, že by fyzicky zaútočil na poškodeného. Z výpovede poškodeného

vyplývalo, že obžalovaného mal napadnúť kopnutím a svedkyňa B. úderom päšťou. Naproti tomu z výpovede svedka Y. vyplýva opak, že poškodeného mal obžalovaný napadnúť úderom päšťou a svedkyňa B. kopnutím. Tento rozpor sa nepodarilo na hlavnom pojednávaní odstrániť. Nepodarilo sa teda na hlavnom pojednávaní jednoznačne preukázať a ustáliť, koho zavinením došlo k vzniku zranenia poškodeného, prvostupňový súd mal vychádzať zo zásady vyplývajúcej z ust. § 2 ods. 2 Tr. por. pri hodnotení dôkazov a v pochybnostiach rozhodnúť v prospech obžalovaného.

Krajský súd na základe odvolania obžalovaného preskúmal v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku a konanie rozsudku predchádzajúce, pritom zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Súd prvého stupňa vykonal na hlavnom pojednávaní všetky dostupné dôkazné prostriedky v záujme ustálenia skutočného stavu veci, a to pri plnom rešpektovaní všetkých základných zásad trestného konania pri vykonávaní dôkazov. V dôvodovej časti rozsudku stručne a zrozumiteľne vysvetlil, ktoré skutočnosti mal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové a právne úvahy a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení dôkazov jednotlivo i v ich súhrne.

Súhrn dôkazov bol súdom prvého stupňa vyhodnotený zákonným spôsobom v zmysle § 2 ods. 12 Tr. por. na základe zásad správneho myslenia a vnútorného presvedčenia a toto hodnotenie dôkazov si odvolací súd osvojil, stotožňuje sa s ním, a preto v ďalšom na ne iba poukazuje. Nad rámec dostatočne odôvodneného rozsudku v zmysle jeho presvedčivosti a zákonnosti, sa odvolací súd nebude opakovať, reagujúc len na odvolanie obžalovaného musí zdôrazniť, že napriek úvahám obžalovaného v zmysle odvolania a jeho obhajobe, rozpory vo vykonanom dokazovaní nie sú také zásadné, aby nebolo možné ustáliť, kto spôsobil zranenie najťažšie u poškodeného, pri možných dvoch útočníkoch to bol práve obžalovaný. Táto skutočnosť vyplýva z objektívneho dôkazu v zmysle znaleckého posudku znalca z odboru zdravotníctva O.. B. v tom, že najťažšie zranenie a teda zlomenie nosa s opuchom a posunom bolo spôsobené úderom väčšej intenzity do oblasti nosa, skôr úderom päšťou ako kopnutím. Z výpovedi poškodeného, ale aj svedkov, hlavne už nebohého svedka Y., ktorého výpoveď z prípravného konania bola na hlavnom pojednávaní prečítaná vyplýva, že po údere obžalovaného, či už päšťou alebo kopnutím nohou do oblasti tváre poškodeného došlo ihneď k masívnemu krvácaniu nosa poškodeného, čo aj znalec považuje za jednoznačný príznak vzniku tohto zranenia v oblasti nosa poškodeného. V tomto smere v konečnom dôsledku ustálil skutkový stav na hlavnom pojednávaní aj súd prvého stupňa v skutkovej vete, pretože aj keď je tu podozrenie zo vzniku zranenia aj zavinením spolupáchateľky tohto skutku aj obžalovaného priateľkou B., jednoznačne je možné uzavrieť, že najťažšie zranenie poškodenému spôsobil práve obžalovaný.

Správne potom bolo konanie obžalovaného aj kvalifikované ako súbeh prečinov ublíženia na zdraví a prečinu výtržníctva podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. a § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák., a to úmyselným konaním pri obidvoch prečinoch.

Odvolací súd nezistil pochybenie ani vo výroku o treste napadnutého rozsudku, pretože súd prvého stupňa pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu dostatočne prihliadol na všetky významné skutočnosti v zmysle ust. § 41 ods. 1,4 Tr. zák., predovšetkým prihliadol na rozsah trestnej činnosti, pre ktorú bol obžalovaný odsúdený, teda, že ide o trestnú činnosť nielen v zmysle teraz prejednávaného skutku, ale skutku a trestného činu v zmysle rozsudku Okresného súdu Zvolen 3T 138/2011, ktorého výrok o treste bol zrušený prejednávaným rozsudkom a s prihliadnutím na tam uznanú vinu bol ukladaný súhrnný trest obžalovanému. Súd prvého stupňa neprehliadol, že obžalovaný sa dopustil viacerých trestných činov, pritom v minulosti bol súdne trestaný viacnásobne, dá sa povedať, že sústavne pácha úmyselnú trestnú činnosť, pokiaľ je na slobode, a preto nie je možné splniť zákonom sledovaný účel iným druhom trestu, ako nepodmienečným trestom odňatia slobody, pritom v uloženej výmere ide o trest zodpovedajúci všetkým hľadiskám individuálnej i generálnej prevencie.

Vzhľadom k tomu, že odsúdený bol v minulosti vo výkone trestu odňatia slobody pre iný úmyselný trestný čin, bol správne pre výkon tohto trestu zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Pokiaľ ide o výrok o náhrade škody, tu tiež odvolací súd nezistil pochybenie, pretože poškodená strana si uplatnila riadne a včas svoj nárok, škoda bola spôsobená práve trestnou činnosťou obžalovaného, o jej

vzniku a opodstatnenosti nárokov nevznikli žiadne pochybnosti, preto bude povinnosťou obžalovaného nahradiť škodu v zmysle tejto výrokovej časti rozsudku.

S prihliadnutím na skutočnosť, že odvolací súd nezistil v napadnutom rozsudku žiadne konanie a nezistil pochybenie ani v konaní, ktoré mu predchádzalo, považuje odvolací súd napadnutý rozsudok za zákonný, a preto odvolanie obžalovaného R. Frola ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.